Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

29. januar 2014*

»Dumping — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina — konstatering af en trussel om skade — artikel 3, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 3, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009)«

I sag T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Huang Shi (Kina), ved barrister F. Carlin, advokat Q. Azau, solicitor A. MacGregor og advokat N. Niejahr,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af solicitor B. O'Connor,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen, først ved H. van Vliet og M. França, derefter ved M. França og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. Bierwagen,

og af:

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Ostrava-Kunčice (Den Tjekkiske Republik)

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Roman (Rumænien)

Benteler Stahl/Rohr GmbH, Paderborn (Tyskland)

Ovako Tube & Ring AB, Hofors (Sverige)

Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg (Tyskland)

Dalmine SpA, Dalmine (Italien)

Silcotub SA, Zalău (Rumænien)

TMK-Artrom SA, Slatina (Rumænien)

* Processprog: engelsk.

Tubos Reunidos SA, Amurrio (Spanien)

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Aulnoye-Aymeries (Frankrig)

V & M France, Boulogne-Billancourt (Frankrig)

V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf (Tyskland)

Voestalpine Tubulars GmbH, Linz (Østrig)

Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová (Slovakiet),

ved advokaterne G. Berrisch og G. Wolf samt barrister N. Chesaites,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 19),

har

RETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, N.J. Forwood, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og J. Schwarcz,

justitssekretær: fuldmægtig S. Spyropoulos,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. april 2013,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

1 Den 9. juli 2008 offentliggjorde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, efter en klage indgivet af Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union, en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 174, s. 7).

2 Den pågældende vare blev defineret som følger i indledningsmeddelelsens punkt 2:

»Den vare, der hævdes indført til dumpingpriser, er visse sømløse rør af jern eller stål, med cirkulært tværsnit, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder, med en kulstofværdi på 0,86 og derunder ifølge formler og kemiske analyser foretaget af International Institute of Welding og med oprindelse i […] Kina […], der normalt angives under […] kode ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 og ex 7304 59 93 [i den kombinerede nomenklatur (KN)]]. Disse KN-koder angives kun til orientering.«

3 I henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), med senere ændringer (herefter »grundforordningen«) (erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fælleskab (EUT L 343, s. 51)), besluttede Kommissionen at begrænse sin undersøgelse til en stikprøve. Med henblik herpå udvalgte den fire kinesiske eksporterende producenter, som repræsenterede 70% af den samlede eksportmængde til Den Europæiske Union af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Blandt disse eksporterende producenter var sagsøgeren, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, og en tilknyttet producent, der tilhørte samme koncern.

4 Sagsøgeren og den tilknyttede producent indgav den 23. juli 2008 en anmodning om at blive tillagt status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår (herefter »markedsøkonomisk behandling«), i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), [nu artikel 2, stk. 7, litra b) og c), i forordning nr. 1225/2009] og subsidiært en anmodning om individuel behandling som fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 5, [nu artikel 9, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009].

5 Den 6. februar 2009 tilsendte Kommissionen sagsøgeren og den tilknyttede producent en underretningsskrivelse, som gengav de vigtigste faktiske omstændigheder og betragtninger, som lå til grund for afslaget på markedsøkonomisk behandling. I denne underretningsskrivelse fastslog Kommissionen, at det første og tredje kriterium i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke var opfyldt.

6 Den 16. februar 2009 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til underretningsskrivelsen af 6. februar 2009 til Kommissionen.

7 Den 7. april 2009 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 289/2009 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 94, s. 48, herefter »den midlertidige forordning«).

8 I 13. betragtning til den midlertidige forordning anførte Kommissionen, at undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2007 til den 30. juni 2008 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2005 til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter »den betragtede periode«).

9 I 14. betragtning til den midlertidige forordning præciserede Kommissionen vedrørende den pågældende vare, at undersøgelsen gjorde det muligt at fastslå, at »tre af […] KN-koder[ne] ikke henviser til den pågældende vare, nemlig ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 og ex 7304 24 00, og at fem andre KN-koder manglede, nemlig ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 og ex 7304 59 10«.

10 I 20.-32. betragtning til den midlertidige forordning afviste Kommissionen sagsøgerens anmodning om markedsøkonomisk behandling, men efterkom derimod selskabets anmodning om individuel behandling.

11 I 33.-38. betragtning til den midlertidige forordning præciserede Kommissionen, at den havde valgt USA som referenceland for at beregne normalværdien.

12 I 53.-126. betragtning til den midlertidige forordning konkluderede Kommissionen, at EF-erhvervsgrenen ikke led skade, men den fastholdt, at der forelå en trussel om skade for denne erhvervsgren.

13 Den 8. april 2009 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en underretningsskrivelse, der gengav de vigtigste faktiske omstændigheder og betragtninger for beregningen af dumpingen og skaden, som lå til grund for de indførte midlertidige antidumpingforanstaltninger. Den 11. maj 2009 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til dette dokument.

14 Kommissionen tilsendte den 10. juli 2009 sagsøgeren en endelig underretningsskrivelse, der indeholdt en beskrivelse af de vigtigste faktiske omstændigheder og grunde, hvorpå den støttede sit forslag om vedtagelse af endelige antidumpingforanstaltninger. Den 21. juli 2009 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til dette dokument.

15 Den 24. september 2009 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 926/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 19, herefter »den anfægtede forordning«).

16 I 10.-17. betragtning til den anfægtede forordning bekræftede Rådet den midlertidige forordnings konklusioner om definitionen af den pågældende vare.

17 I 18. betragtning til den anfægtede forordning bekræftede Rådet den midlertidige forordnings konklusioner om afvisning af sagsøgerens anmodning om markedsøkonomisk behandling. Endvidere konkluderede Rådet i 19.-24. betragtning til denne forordning, at sagsøgeren heller ikke opfyldte betingelserne for indrømmelse af individuel behandling. Rådet bemærkede særligt, at den kinesiske stat efter undersøgelsesperioden havde købt nye aktier i det holdingselskab, der kontrollerede sagsøgeren, og at staten således var blevet majoritetsaktionær (20. betragtning til forordningen).

18 Rådet bekræftede i 25.-27. betragtning til den anfægtede forordning valget af USA som referenceland med henblik på beregningen af normalværdien.

19 Rådet bekræftede i 35.-81. betragtning til den anfægtede forordning Kommissionens konklusioner i den midlertidige forordning om, at EF-erhvervsgrenen ikke havde lidt skade, men at der forelå en trussel om skade for denne erhvervsgren. Rådet tog i den forbindelse særligt hensyn til oplysningerne om perioden efter undersøgelsesperioden, nemlig juli 2008 til marts 2009 (herefter »perioden efter undersøgelsesperioden«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

20 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. december 2009 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.

21 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 25. marts 2010 har Kommissionen fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Parterne i sagen har ikke gjort indsigelse mod denne begæring.

22 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 6. april 2010 har ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland Gmb H, Voestalpine Tubulars GmbH og Železiarne Podbrezová a.s. (herefter »de intervenerende virksomheder«) fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Parterne i sagen har ikke gjort indsigelse mod denne begæring.

23 Ved kendelse af 31. maj 2010 har formanden for Rettens Første Afdeling imødekommet Kommissionens interventionsbegæring.

24 Sagsøgeren har ved begæringer indleveret til Rettens Justitskontor den 21. og den 30. juni samt den 25. august 2010 anmodet om, at visse dele af stævningen, replikken og duplikken behandles fortroligt i forhold til de intervenerende virksomheder. De intervenerende virksomheder har ikke gjort indsigelse mod denne begæring.

25 Kommissionen har den 14. juli 2010 indgivet sit interventionsindlæg. Sagens parter har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til dette interventionsindlæg.

26 Ved kendelse af 31. august 2010 har formanden for Rettens Første Afdeling taget de intervenerende virksomheders interventionsbegæringer til følge.

27 Sagsøgeren har ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 30. september 2010 anmodet om, at visse dele af Kommissionens interventionsindlæg samt sagsøgerens bemærkninger hertil behandles fortroligt i forhold til de intervenerende virksomheder. De intervenerende virksomheder har ikke gjort indsigelse mod denne begæring.

28 Den 23. november 2010 har de intervenerende virksomheder afgivet deres interventionsindlæg. Sagens parter har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til interventionsindlæggene.

29 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Anden Afdeling, som sagen derfor er blevet henvist til.

30 Ved kendelse af 16. maj 2011 har formanden for Rettens Anden Afdeling besluttet at udsætte nærværende sag indtil Domstolens domsafsigelse i sag C-337/09 P, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Den 22. maj 2012 har sagsøgeren begæret genoptagelse af sagen, og at nærværende sag tillægges prioritet.

32 Den 19. juli 2012 har Domstolen afsagt dom i sag C-337/09 P, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. Sagen er derfor blevet genoptaget denne dag.

33 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til Rettens procesreglements artikel 64 anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål og at fremlægge nærmere bestemte dokumenter. Parterne har efterkommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.

34 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under retsmødet den 17. april 2013.

35 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den pålægger en antidumpingtold på sagsøgerens eksport og opkræver den midlertidige told, der var indført på denne eksport.

— Subsidiært annulleres den anfægtede forordning, for så vidt som den opkræver den midlertidige told, som sagsøgeren var pålagt.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Intervenienterne tilpligtes at bære deres egne omkostninger.

36 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

37 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Rådet frifindes.

38 Intervenienterne har nedlagt følgende påstande:

— Rådet frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Søgsmålets rækkevidde

39 De intervenerende virksomheder har, uden at de har fremsat en formalitetsindsigelse mod søgsmålet, hvilket de har bekræftet under retsmødet, fremhævet, at sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som den pålægger en antidumpingtold på »sagsøgerens eksport«. Sagsøgeren kan imidlertid kun nedlægge påstand om annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som den pålægger antidumpingtold på de varer, som sagsøgeren fremstiller.

40 Under retsmødet har sagsøgeren præciseret, at selskabets påstande skal forstås således, som de intervenerende virksomheder har anført. Dette er herefter blevet noteret.

41 Sagsøgerens påstande skal derfor, uden at det påvirker de forpligtelser, der kan følge af artikel 266 TEUF i tilfælde af annullation af grunde, der i videre omfang påvirker den anfægtede forordning, fortolkes således, at de tilsigter annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som den pålægger antidumpingtold på eksport af de varer, som sagsøgeren fremstiller, og opkræver den midlertidige told, som var pålagt denne eksport.

Realiteten

42 Sagsøgeren har fremsat tre anbringender til støtte for søgsmålet. Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn ved definitionen af den pågældende vare. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af grundforordningens artikel 9, stk. 5. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 9, artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 2.

43 Retten har fundet det passende først at tage stilling til sagsøgerens tredje anbringende.

44 Det tredje anbringende er i det væsentlige opdelt i to led. Det første vedrører tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 9, og artikel 9, stk. 4. Det andet led, som er påberåbt subsidiært, hvilket sagsøgeren har bekræftet under retsmødet, vedrører tilsidesættelse af grundforordningens artikel 10, stk. 2.

45 Følgelig skal det tredje anbringendes første led undersøges først.

46 Sagsøgeren har gjort gældende, at godtgørelsen af, at der foreligger en trussel om skade, er støttet på et højere bevisniveau end bevisniveauet for, at der foreligger en væsentlig skade. Kommissionen har selv anerkendt dette forhold i den sag, der lå til grund for Rettens dom af 20. juni 2001, Euroalliages mod Kommissionen (sag T-188/99, Sml. II, s. 1757). De sjældne tilfælde, som Rådet har omtalt i sine processkrifter, underbygger denne konklusion. I nærværende sag har institutionerne ikke opfyldt det høje bevisniveau, som kræves. De har heller ikke taget behørigt hensyn til oplysningerne efter undersøgelsesperioden. Sagsøgeren har navnlig rejst tvivl om Rådets konklusioner, hvorefter EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens slutning, og at ny dumpingimport var umiddelbart forestående.

47 Rådet har bestridt sagsøgerens fremlæggelse af de argumenter, som Kommissionen har fremført som led i den sag, der lå til grund for dommen i sagen Euroalliages mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor. Endvidere har Rådet fremhævet, at institutionerne allerede har vedtaget foranstaltninger på grundlag af en trussel om skade. Der er intet grundlag for at antage, at bevisniveauet er højere hvad angår trusler om skade end hvad angår væsentlig skade. Rådet har ligeledes anført, at det har taget behørigt hensyn til oplysningerne efter undersøgelsesperioden. Endvidere har Rådet bestridt sagsøgerens argumenter om EF-erhvervsgrenens sårbare situation ved undersøgelsesperiodens slutning og om en umiddelbart forestående dumpingimport.

48 Kommissionen har fremhævet, at konstateringen af en trussel om skade er behandlet særlig omhyggeligt i nærværende sag, idet der er taget hensyn til oplysninger efter undersøgelsesperioden, hvilket normalt ikke sker.

49 Grundforordningens artikel 9, stk. 4, bestemmer, at der indføres en antidumpingtold, når det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder fremgår, at der foreligger en skade. I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, »forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren […]«.

50 Grundforordningens artikel 3, stk. 9, definerer tilstedeværelsen af en trussel om væsentlig skade på følgende vis:

»En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

b) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og

d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.«

51 I nærværende sag har Rådet konkluderet, at EF-erhvervsgrenen ikke havde lidt en væsentlig skade i løbet af undersøgelsesperioden, selv om den i slutningen af denne periode befandt sig i en sårbar situation.

52 Efter at have konkluderet, at EF-erhvervsgrenen ikke havde lidt en væsentlig skade i løbet af undersøgelsesperioden, har Rådet fundet, at der i nærværende sag forelå en trussel om skade.

53 Det skal indledningsvis bemærkes, at EU-institutionerne inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (Domstolens dom af 27.9.2007, sag C-351/04, Ikea Wholesale, Sml. I, s. 7723, præmis 40, og af 11.2.2010, sag C-373/08, Hoesch Metals and Alloys, Sml. I, s. 951, præmis 61). Det skal i denne forbindelse fastslås, at en undersøgelse af en trussel om skade forudsætter en vurdering af komplicerede økonomiske spørgsmål, og at den retslige prøvelse af denne vurdering derfor må begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl i vurderingen af de faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning. Denne begrænsede retslige prøvelse indebærer ikke, at EU's retsinstanser skal afholde sig fra at kontrollere institutionernes fortolkning af oplysninger af økonomisk art. Navnlig skal Retten ikke blot tage stilling til den materielle nøjagtighed af de beviser, der henvises til, og til oplysningernes troværdighed og sammenhæng, men ligeledes kontrollere, om disse oplysninger udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de heraf dragne konklusioner (jf. i denne retning Rettens dom af 8.5.2012, sag T-158/10, Dow Chemical mod Rådet, Sml. EU:T:2012:218, præmis 59).

54 Det skal endvidere fremhæves, at i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 9, skal en konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, baseres »på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder«. Desuden skal en ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, »klart kunne forudses og være umiddelbart forestående«. Det følger heraf, at konstateringen af, at der foreligger en trussel om skade, klart skal fremgå af de pågældende faktiske omstændigheder. Det følger ligeledes heraf, at den skade, der er genstand for en trussel, skal indtræde efter kort tid.

55 Sagsøgeren har bestridt Rådets konklusion om, at EF-erhvervsgrenen, selv om den ikke led skade, befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning. Sagsøgeren har desuden bestridt Rådets konklusion om, at der forelå en trussel om skade.

Første klagepunkt i det tredje anbringendes første led om EF-erhvervsgrenens situation ved undersøgelsesperiodens afslutning

56 For at konkludere, at EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, har institutionerne bemærket, at der var blevet pålagt antidumpingforanstaltninger i 2006 for at kompensere for den skade, der blev forårsaget af dumpingimporten fra flere lande. EF-erhvervsgrenen havde imidlertid ikke kunnet få fuldt udbytte af markedsudvidelsen, idet den import, der var pålagt antidumpingforanstaltninger, fra 2006 var blevet erstattet af import fra Kina. Den fuldstændige genrejsning af EF-erhvervsgrenen havde således ikke kunnet opnås. Såfremt markedssituationen måtte udvikle sig, ville EF-erhvervsgrenen blive fuldt eksponeret for eventuel skadevoldende virkning som følge af denne dumpingimport. Denne situation var allerede opstået

tidligere, da efterspørgslen nåede normalniveauet, hvilket havde medført vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger i 2006 (47.-49. betragtning til den anfægtede forordning, sammenholdt med 87.-89. betragtning til den midlertidige forordning).

57 Sagsøgeren har særligt fremhævet de modsigelser, der findes mellem institutionernes konklusion og de relevante økonomiske oplysninger i den foreliggende sag. Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter og bl.a. fremhævet prognoserne eller de økonomiske oplysninger vedrørende perioden efter undersøgelsesperioden.

58 Det skal indledningsvis bemærkes, at selv om Rådets konklusion om EF-erhvervsgrenens situation ved undersøgelsesperiodens afslutning er gengivet i afsnittet om skaden, er den ikke uden forbindelse til analysen af truslen om skade. Navnlig har Kommissionen i 126. betragtning til den midlertidige forordning fundet, at den kinesiske dumpingimport i mangel af foranstaltninger omgående ville forvolde væsentlig skade for »den allerede sårbare« EF-erhvervsgren, især i form af en nedgang i salget, markedsandele, produktionen og rentabiliteten. Rådet har ved den anfægtede forordning udtrykkeligt bekræftet Kommissionens konklusioner desangående (81. betragtning til den anfægtede forordning).

59 For det første skal der henvises til de relevante forhold i nærværende sag, som Kommissionen har omtalt i den midlertidige forordning, og som viser udviklingen i EF-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode, dvs. indtil undersøgelsesperiodens afslutning:

— EF-erhvervsgrenens produktion steg med 7% (67. betragtning til den midlertidige forordning).

— Udnyttelsen af produktionskapaciteten steg med 9% og nåede 90% i undersøgelsesperioden, idet kapacitetsudnyttelsen også var høj i 2006 og i 2007 (69. betragtning til den midlertidige forordning).

— Lagerbeholdningen steg med 12%, idet Kommissionen imidlertid har bemærket, at »relevansen af denne indikator i skadesanalysen [anses] for begrænset«, i det omfang langt størstedelen af produktionen sker på bestilling (72. betragtning til den midlertidige forordning).

— EF-erhvervsgrenens salgsmængde steg med 14% (73. betragtning til den midlertidige forordning).

— EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 5,2 procentpoint (75. betragtning til den midlertidige forordning).

— Beskæftigelsesniveauet forblev stabilt (77. betragtning til den midlertidige forordning).

— Produktiviteten steg med 7% (78. betragtning til den midlertidige forordning).

— Gennemsnitslønnen pr. ansat steg med 16% (79. betragtning til den midlertidige forordning).

— EF-erhvervsgrenens salgspriser steg med 21% (80. betragtning til den midlertidige forordning).

— Rentabiliteten af EF-erhvervsgrenens salg til uafhængige kunder, udtrykt som en procentdel af nettosalget, steg med 27% eller 3,3 procentpoint til 15,4% i undersøgelsesperioden, idet rentabiliteten for 2005, og især 2006 og 2007, ligeledes var meget høj (82. betragtning til den midlertidige forordning).

— Afkastet af investeringerne, dvs. fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, steg med 10% eller 4,6 procentpoint, til 51,7% i undersøgelsesperioden, efter at den havde nået henholdsvis 85,1% og 79,2% i 2006 og i 2007 (82. betragtning til den midlertidige forordning).

— Nettolikviditeten fra driften steg med 73% til 634 mio. EUR i undersøgelsesperioden, idet Kommissionen i øvrigt præciserede, at »[der] ikke [var] noget, der tyde[de] på, at EF-erhvervsgrenen skulle have haft vanskeligheder ved at rejse kapital« (84. betragtning til den midlertidige forordning).

— EF-erhvervsgrenens årlige investeringer steg med 185% til 284 mio. EUR i undersøgelsesperioden (85. betragtning til den midlertidige forordning).

60 Denne vurdering tilsluttede Rådet sig i 46. betragtning til den anfægtede forordning.

61 Det skal i den forbindelse, som sagsøgeren i det væsentlige med rette har gjort gældende, bemærkes, at ovennævnte økonomiske faktorer, med undtagelse af udviklingen i EF-erhvervsgrenens markedsandel, alle er positive og samlet set giver et billede af en stærk og ikke en svag eller sårbar erhvervsgren. Endvidere har Kommissionen selv i 88. betragtning til den midlertidige forordning anført, at »den skade, som EF-erhvervsgrenen led, [blev] begrænset og førte ikke til alvorlige økonomiske problemer«. Denne konstatering skal godtgøre, at EF-erhvervsgrenen i situationen på EF-markedet i den betragtede periode – dvs. indtil afslutningen af undersøgelsesperioden – ikke befandt sig i en sårbar situation, dvs. at den kunne lide en skade som følge af importen fra Kina. Hvad angår den omstændighed, som Rådet har henvist til i sine processkrifter, at EF-erhvervsgrenen har mistet nogle procentpoint i markedsandel i den betragtede periode, kan dette ikke i sig selv underbygge konklusionen om, at denne erhvervsgren befandt sig i en sårbar situation ved afslutningen af undersøgelsesperioden. Endvidere skal denne omstændighed ses i forhold til den omstændighed, at EF-erhvervsgrenen besad en betydelig markedsandel i undersøgelsesperioden, nemlig 63,6%, og at dens salgsmængde var steget betydeligt, med mere end 14%, i den betragtede periode. Denne omstændighed skal ligeledes ses i forhold til den omstændighed, at importen fra tredjelande, som ikke var genstand for dumping, var steget med 35% i mængde i den betragtede periode (142. betragtning til den midlertidige forordning), og at markedsandelen for denne import var steget fra 7,8% til 8,5%. Det må under hensyn til alle disse forhold herefter lægges til grund, at institutionernes konklusion, hvorefter EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, ikke understøttes af de relevante økonomiske oplysninger i sagen (jf. i samme retning med andre økonomiske oplysninger, Rettens dom af 2.5.1995, forenede sager T-163/94 og T-165/94, NTN Corporation og Koyo Seiko mod Rådet, Sml. II, s. 1381, præmis 95 og 96).

62 De øvrige forhold, der er fremført i den anfægtede forordning eller af institutionerne som led i deres processkrifter for Retten, kan ikke svække denne konklusion.

63 Hvad navnlig angår den af institutionerne påberåbte omstændighed, hvorefter EF-erhvervsgrenen ville blive fuldt eksponeret for eventuel skadevoldende virkning som følge af dumpingimporten, såfremt den økonomiske tendens måtte vende (89. betragtning til den midlertidige forordning, bekræftet af Rådet i 47. betragtning til den anfægtede forordning), giver den i givet fald mulighed for at afgøre, om der er en sårbar situation i fremtiden. Denne omstændighed er således ikke relevant for afgørelsen af, om EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning. Det samme gælder for de forhold, som Rådet har fremført i sine processkrifter for Retten vedrørende de økonomiske oplysninger efter undersøgelsesperioden, og for de konklusioner, som Rådet har draget heraf om forværringen af EF-erhvervsgrenens situation. Det skal endvidere fremhæves, at EU's retsinstanser allerede har fundet, at den af institutionerne påberåbte omstændighed om forværringen af den økonomiske kontekst er støttet på en retlig fejl, idet grundforordningen i sin del om skadesanalysen udtrykkeligt fastslår, at faktorer som indskrænkning af efterspørgslen ikke skal tilskrives dumpingimport (Domstolens dom af 10.2.1998, sag C-245/95 P, Kommissionen mod NTN og Koyo Seiko, Sml. I, s. 401, præmis 43, og dommen i sagen NTN Corporation og Koyo Seiko mod Rådet, nævnt i præmis 61 ovenfor, præmis 97-99. Jf. ligeledes punkt 35 i Rådets forordning (EØF) nr. 2849/92 af 28.9.1992 om ændring af den ved forordning (EØF) nr. 1739/85 indførte endelige antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan (EFT L 286, s. 2), som disse to domme vedrører).

64 Hvad angår den omstændighed, som Kommissionen har påberåbt sig i 87. betragtning til den midlertidige forordning, og som Rådet har bekræftet i 46. betragtning til den anfægtede forordning, at den øgede import fra Kina helt sikkert har begrænset EF-erhvervsgrenens tilbøjelighed til at »investere og udvide produktionskapaciteten med henblik på at følge med markedsekspansionen«, understøttes den ikke af de relevante forhold i denne sag. Det fremgår først og fremmest klart af de tal, der er gengivet ovenfor, at EF-erhvervsgrenens tilbøjelighed til at investere ikke er blevet begrænset, eftersom EF-erhvervsgrenens årlige investeringer steg med 185% i den betragtede periode. Som det bl.a. fremgår af 91. og 92. betragtning til den midlertidige forordning, er eksistensen af en trussel om skade i nærværende sag endvidere støttet på en forudsigelig og umiddelbart forestående risiko for, at EF-forbruget inden for kort tid forventes at falde betydeligt. Kommissionens skøn byggede på offentligt tilgængelige oplysninger samt på oplysninger fra EF-erhvervsgrenen. Institutionerne har endvidere gentagne gange bemærket, at forøgelsen af EF-markedet var »usædvanlig« (jf. bl.a. 87. betragtning til den midlertidige forordning samt 47. og 48. betragtning til den anfægtede forordning). Der foreligger således en tydelig modsigelse mellem på den ene side at gøre gældende, at importen fra Kina har begrænset EF-erhvervsgrenens tilbøjelighed til at udvide sin produktionskapacitet, og på den anden side at fremhæve en »usædvanlig« forøgelse af EF-markedet og en umiddelbart forestående risiko for en betydelig indskrænkning af efterspørgslen. Under omstændighederne i nærværende sag som fastslagt af institutionerne var det tværtimod logisk for EF-erhvervsgrenen ikke at udvide sin produktionskapacitet. Endelig skal det bemærkes, at Kommissionen selv i 88. betragtning til den midlertidige forordning har anført, at »den skade, som EF-erhvervsgrenen led, [blev] begrænset og førte ikke til alvorlige økonomiske problemer«. Denne konstatering tilsigter at formindske virkningen af dumpingimporten fra Kina på EF-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode betydeligt.

65 Hvad endelig angår institutionernes konstatering af, at EF-erhvervsgrenen ikke fuldstændig har genrejst sig efter dumpingpolitikken før 2006, er denne ikke støttet på konkrete forhold. Navnlig er der ikke fremført forhold, der giver mulighed for at fastslå, hvad institutionerne forstod ved »fuldstændig genrejsning« af EF-erhvervsgrenen i betragtning af bl.a. de ovennævnte økonomiske oplysninger. Sagsøgeren har således med rette i sine processkrifter gjort gældende, at institutionerne ikke har godtgjort, at EF-erhvervsgrenen ikke havde genrejst sig efter en tidligere dumping.

66 Under hensyn til alle disse forhold og navnlig til, at institutionernes konklusion ikke er understøttet af de relevante forhold i denne sag, må det fastslås, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at bekræfte Kommissionens konklusion, hvorefter EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens slutning.

Andet klagepunkt i det tredje anbringendes første led om eksistensen af en trussel om skade

67 Den anfægtede forordning, som følger opbygningen af den midlertidige forordning, er støttet på to dele. Den første del vedrører »[d]en sandsynlige udvikling i EF-forbruget, importen fra det pågældende land og EF-erhvervsgrenens situation efter undersøgelsesperioden« (90.-112. betragtning til den midlertidige forordning og 50.-65. betragtning til den anfægtede forordning). Den anden del vedrører nærmere bestemt »trusl[en] om skade« (113.-125. betragtning til den midlertidige forordning og 66.-81. betragtning til den anfægtede forordning).

68 Det skal fremhæves, at Rådet i den anfægtede forordning har bekræftet Kommissionens konklusion om, at truslen om materiel skade forelå »ved udløbet af undersøgelsesperioden« (81. betragtning til den anfægtede forordning), selv om det har taget hensyn til tilgængelige oplysninger for perioden efter undersøgelsesperioden.

69 Hvad angår den anfægtede forordnings første del skal det bemærkes, at oplysningerne efter undersøgelsesperioden bekræfter institutionernes prognoser vedrørende indskrænkningen af EF-markedet. Navnlig forholdene gengivet i 51. betragtning til den anfægtede forordning viser, at

EF-forbruget faldt med 27,7% fra undersøgelsesperiodens afslutning, dvs. den 30. juni 2008, til marts 2009. Det skal imidlertid bemærkes, at skadesfaktorer som fald i efterspørgslen ikke skal tilskrives dumpingimport (jf. præmis 63 ovenfor og den deri nævnte retspraksis).

70 Hvad angår den anfægtede forordnings anden del, som er udtrykkelig genstand for nærværende tvist, er Rådets konklusion støttet på en analyse af fire faktorer. Disse faktorer gengiver kriterierne fastsat af grundforordningen. De dækker udviklingen i dumpingimporten (66.-68. betragtning til den anfægtede forordning), den frie kapacitet hos eksportørerne (69.-71. betragtning til den anfægtede forordning), priserne på importen fra Kina (72. og 73. betragtning til den anfægtede forordning) samt lagerbeholdningernes størrelse (74. betragtning til den anfægtede forordning). Hvad angår den sidste faktor har Rådet i det væsentlige fundet, at den ikke var afgørende for analysen af truslen om skade.

71 Sagsøgerens argumenter er koncentreret om udviklingen i importen fra Kina i mængde og priser samt om de øvrige eksportmarkeder i betragtning af de kinesiske eksportørers tilgængelige kapaciteter. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at der er modsigelser mellem Kommissionens prognoser, som Rådet har bekræftet, og oplysningerne om perioden efter undersøgelsesperioden, og at analysen af de øvrige eksportmarkeder er mangelfuld.

72 For det første har Kommissionen hvad angår udviklingen i dumpingimporten først fundet, at en nedadgående tendens i den overordnede situation, som EF-erhvervsgrenen befinder sig i, »ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på udviklingen af dumpingimportmængden« (115. betragtning til den midlertidige forordning). Kommissionen har tilføjet, at resultaterne i forbindelse med denne faktor ikke bør baseres på en enkelt betragtning i forbindelse med udviklingen inden for dumpingimportmængden i absolutte tal, men også bør tage højde for den markedskontekst, i hvilken denne udvikling finder sted, og hvorvidt denne udvikling kan have medført en stigning eller et fald i markedsandelen for denne dumpingimport. Kommissionen har i den forbindelse fundet, at markedsandelene for dumpingimporten havde udvist en »væsentlig stigning« i den betragtede periode, men at der samtidig »ikke havde været tegn på, at denne udvikling ville ophøre eller ændre sig« i en periode, hvor efterspørgslen allerede var begyndt at falde. Kommissionen har konkluderet følgende (116. betragtning til den midlertidige forordning): »Følgelig forventes markedsandelen af kinesisk dumpingimport at stige […] [og] presset fra denne dumpingimport på EF-markedet [vil] sandsynligvis […] stige væsentligt […]«

73 Det skal i den forbindelse bemærkes, at det fremgår af de oplysninger, der er gengivet i den anfægtede forordning, at importmængden fra Kina i perioden i løbet af perioden efter undersøgelsesperioden oplevede en væsentlig nedgang i absolutte termer, hvilket sagsøgeren med rette har fremhævet i sine processkrifter. Det fremgår nemlig af tabellen i 52. betragtning til den anfægtede forordning, at denne import faldt med 24,6%. I relative termer var stigningen i markedsandelen for denne import svag, nemlig 0,7 procentpoint for denne periode.

74 Kommissionens ovennævnte påstand om, at den overordnede situation på EF-markedet ikke vil have nogen »væsentlig« indvirkning på »udviklingen af mængden« af import fra Kina, og at presset fra denne dumpingimport på EF-markedet sandsynligvis vil stige »væsentligt«, modsiges af oplysningerne efter undersøgelsesperioden, som Rådet har taget hensyn til i den anfægtede forordning.

75 Rådet har i den anfægtede forordning ikke fundet, at der var en modsigelse mellem Kommissionens påstande og de pågældende økonomiske oplysninger. Rådet har ved fortolkningen af 116. betragtning til den midlertidige forordning i denne retning fundet, at »det ikke er denne imports absolutte mængde, som er af betydning, men derimod denne imports andel af forbruget, med andre ord importens samlede markedsandel«. Rådet har i den forbindelse bemærket, at importen fra Kina i relative termer var »øget en smule« (68. betragtning til den anfægtede forordning).

76 Selv om Kommissionen rent faktisk har fremhævet udviklingen i importmængden fra Kina i absolutte termer, men ligeledes i relative termer, har den imidlertid fremført sin argumentation på baggrund af en »væsentlig« udvikling i denne mængde. Den har i denne kontekst fundet, at presset på EF-markedet fra denne dumpingimport sandsynligvis vil stige »væsentligt«.

77 Denne fortolkning af 116. betragtning til den midlertidige forordning bekræftes af andre betragtninger til nævnte forordning. Kommissionen har således i 95. betragtning til den midlertidige forordning fundet, at selv hvis efterspørgslen efter den »samlede importmængde« falder som følge af et marked i nedgang – »faldet forventes ikke at være stort« – vil den markedsandel, som svarer til importen fra Kina, forøges forholdsmæssigt. Kommissionen har fastholdt sin opfattelse i 133. betragtning til den midlertidige forordning og anført, at den begyndende tilbagegang i forbruget »ikke havde nogen indvirkning på importmængden«, som i stedet forøgede sin markedsandel. Kommissionen har tilføjet, at der »ikke [var] grund til at tro, at denne udvikling [ville] ændres i et lignende eller sågar værre scenario på kort sigt«.

78 Der foreligger følgelig en væsentlig forskel mellem Kommissionens prognoser på tidspunktet for den midlertidige forordning og de økonomiske oplysninger for perioden efter undersøgelsesperioden, som Rådet har taget hensyn til som led i den anfægtede forordning. Det skal på dette tidspunkt bemærkes, at et af kriterierne for at afgøre, om der foreligger en trussel om skade, er en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en »væsentlig« stigning i indførslen (grundforordningens artikel 3, stk. 9). Ifølge Rådets egne konstateringer i den anfægtede forordning var importen fra Kina »øget en smule« i perioden efter undersøgelsesperioden (68. betragtning til den anfægtede forordning). Denne lette stigning i relative termer og den væsentlige nedgang i absolutte termer i importen fra Kina understøtter ikke konstateringen af, at der i nærværende sag var en sandsynlighed for en væsentlig stigning i importen. Stigningen på 0,7 procentpoint i markedsandelen for import fra Kina skal endvidere ses på baggrund af nedgangen på 0,1 procentpoint i markedsandelen for EF-erhvervsgrenens varer i perioden efter undersøgelsesperioden (53. betragtning til den anfægtede forordning).

79 Hvad angår den frie kapacitet hos eksportørerne vedrører institutionernes analyse for det andet både den frie produktionskapacitet i egentlig forstand og risikoen for en omdirigering af den kinesiske eksport til EF-markedet.

80 Det skal i den forbindelse bemærkes, at institutionerne i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 9, bl.a. skal undersøge den tilstrækkelige ledige kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til eksistensen af andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel.

81 Som led heri skal det bemærkes, at institutionerne, når de vurderer risikoen for en omdirigering af eksporten til EU, henset til en stigning i produktions- og eksportkapaciteten i det eksporterende land, ikke blot skal tage hensyn til tilstedeværelsen af andre eksportmarkeder, men ligeledes til en eventuel udvikling af forbruget i det eksporterende land (jf. i denne retning analogt dommen i sagen NTN Corporation og Koyo Seiko mod Rådet, nævnt i præmis 61 ovenfor, præmis 109).

82 I nærværende sag har Kommissionen, efter at den har konkluderet, at der forelå en betydelig fri produktionskapacitet i Kina, og at de kinesiske eksportører havde øget deres tendens til at eksportere, bemærket, at procentdelen af den kinesiske eksport til Fællesskabet, som en procentdel af den samlede kinesiske eksport, var steget markant i den betragtede periode »fra 1% i 2005 til 9% i undersøgelsesperioden«. Kommissionen har endvidere anført, at »[d]e andre store markeder [var] USA med 36% (en stigning fra 31% i 2007), Algeriet (6%, en stigning fra 2% i 2006) og Sydkorea (6%, en stigning fra 3% i 2005)«, og at der på denne baggrund kunne forventes, »at en stor del af den ekstra

kapacitet, der er skabt for nylig, vil blive omdirigeret til EF-markedet«, og »en kraftig indskrænkning af nogle af disse markeder, især USA« (119. betragtning til den midlertidige forordning). Rådet har i den anfægtede forordning bekræftet Kommissionens betragtninger uden at tilføje yderligere forhold.

83 Det skal, som sagsøgeren med rette har anført i sine processkrifter, fastslås, at institutionerne i deres analyse ikke har taget hensyn til »eksistensen af andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel«, som det imidlertid kræves i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 9. Det fremgår nemlig af 119. betragtning til den midlertidige forordning, at Kommissionen alene har omtalt USA, Algeriet og Sydkorea for at angive disse landes andel i den samlede kinesiske eksport. Der er ikke fremført nogen præcis oplysning om udviklingen på de nævnte markeder og deres eventuelle evne til at absorbere yderligere udførsel. Det er dog »på denne baggrund«, at Kommissionen har fastslået, »at en stor del af den ekstra kapacitet, der er skabt for nylig, vil[le] blive omdirigeret til EF-markedet«. Som institutionerne har anført, er produktionskapaciteten i Kina og eksportmængden steget (118. betragtning til den midlertidige forordning), og samtidig er ovennævnte tredjelandes andel i den samlede kinesiske eksport steget. Som det fremgår af 119. betragtning til den midlertidige forordning, betyder det, at eksportmængden til disse tredjelande ligeledes er steget. Den eneste indikation for udviklingen på markederne i de andre lande er konstateringen om, at der ligeledes kan forventes »en kraftig indskrænkning af nogle af disse markeder, især USA«. Ud over at denne konstatering er upræcis, bl.a. hvad angår de pågældende lande og mængden, og at den er fremsat efter Kommissionens konklusion om, at en stor del af den ekstra kapacitet, der er skabt for nylig, vil blive omdirigeret til EF-markedet, skal den ses på baggrund af det forhold, at institutionerne for EU-markedet ligeledes forventede et kraftigt fald i efterspørgslen. Sidstnævnte forhold fremgår ikke af institutionernes analyse vedrørende en eventuel omdirigering af den kinesiske eksport til EU-markedet.

84 Det skal endvidere fremhæves, at institutionerne på intet tidspunkt har angivet det nationale kinesiske marked og dette markeds eventuelle virkning på muligheden for at absorbere yderligere produktionskapacitet. Institutionerne har kun påberåbt sig andelen af eksporten i forhold til de af stikprøven omfattede eksporterende producenters samlede salg. Denne omstændighed, som Rådet ligeledes har påberåbt sig i sine processkrifter for Retten, er uden relevans for afgørelsen af, om det nationale kinesiske marked kan absorbere en betydelig fri produktionskapacitet.

85 Endelig har Kommissionen i 119. betragtning til den midlertidige forordning konstateret, at procentdelen af den kinesiske eksport til Unionen steg markant i den betragtede periode. Denne konstatering skal imidlertid ses på baggrund af det forhold, som institutionerne selv har bemærket gentagne gange, at den nævnte eksport havde »erstattet« importen fra bl.a. Rusland og Ukraine, som havde været pålagt antidumpingtold siden 2006. Kommissionen har endvidere i 130. betragtning til den midlertidige forordning bemærket et »klart tidsmæssigt sammenfald« mellem den hurtige stigning i markedsandelen for kinesiske varer og den tilsvarende væsentlige udhuling af markedsandelene for importen fra Rusland og Ukraine, »som var de nærmeste konkurrenter med hensyn til priser«. Institutionerne har dog på intet tidspunkt i analysen af en mulig omdirigering af eksporten fremført dette forhold, som imidlertid er relevant, idet bortfaldet af de »nærmeste konkurrenter med hensyn til priser« i hvert fald delvis kan forklare den procentvise stigning i den kinesiske eksport til Unionen i den betragtede periode.

86 For det tredje har Kommissionen vedrørende priserne på importen fra Kina i den midlertidige forordning gjort gældende, at der »ingen grund« var til at tro, at »der vil være en tendens til, at lave priser stiger« under økonomiske forhold karakteriseret ved en betydelig indskrænkning i efterspørgslen. Det var »på den anden side« Kommissionens opfattelse, at »lave priser fra leverandørens side i en situation med faldende forbrug [forventes] at blive holdt lave« med det formål at opnå yderligere markedsandele eller i det mindste at opretholde og konsolidere de eksisterende (121. betragtning til den midlertidige forordning). Kommissionen konkluderede på baggrund heraf, at der er to former for negativ indvirkning ved meget lave priser: i) [P]å den ene side medfører den betydelige prisforskel sandsynligvis en omlægning i retning af dumpingimport, da brugerne vil være mere

tilbøjelige til at købe større mængder af varer, der sælges til lave priser, ii) på den anden side er det sandsynligt, at tilstedeværelsen af sådanne lave priser på markedet anvendes af købere som et forhandlingsredskab til at presse priserne fra EF-producenterne og andre kilder, hvilket dermed forårsager en faldende tendens med hensyn til både mængde og lavere priser (123. betragtning til den midlertidige forordning).

87 Som det fremgår af tabellen i 52. betragtning til den anfægtede forordning, viser oplysningerne efter undersøgelsesperioden, i modsætning til hvad Kommissionen har anført, at priserne for importen fra Kina steg i tråd med tilbagegangen på EF-markedet, hvilket sagsøgeren med rette har anført i sine processkrifter. De tilgængelige oplysninger viser således en stigning i priserne for importen fra Kina på mere end 35% i perioden efter undersøgelsesperioden (52. betragtning til den anfægtede forordning). Samtidig steg EF-erhvervsgrenens priser med 18,7% (53. betragtning til den anfægtede forordning). Det skal i den forbindelse bemærkes, at faldet i efterspørgslen, i modsætning til, hvad Kommissionen har anført i den midlertidige forordning, ikke nødvendigvis påvirker prisniveauet. En økonomisk aktør, som står over for en faldende efterspørgsel, kan nemlig vælge mellem at mindske sin salgsmængde eller nedsætte sine priser.

88 Rådet har i 73. betragtning til den anfægtede forordning ikke fremført noget forhold, der forklarer den eksisterende modsigelse mellem de af Kommissionen fremførte forhold og oplysningerne om perioden efter undersøgelsesperioden. Rådet har blot bemærket, at prisstigningen allerede er fastslået i den midlertidige forordning. Selv om det ganske vist er korrekt, at Kommissionen i 98. og 122. betragtning til den midlertidige forordning havde henvist til denne prisstigning efter undersøgelsesperioden ved at tilskrive den stigningen i priserne på råvarer og i energiomkostningerne, præciserede Kommissionen, at sidstnævnte prisstigning var sket i perioden mellem april og oktober 2008. I den anfægtede forordning har Rådet ikke givet nogen præcisering eller yderligere forklaring hvad bl.a. angår udviklingen i priserne på råvarer og i energiomkostningerne for perioden efter undersøgelsesperioden. Denne manglende præcisering skal i øvrigt ses i sammenhæng med visse parters argumenter, som Rådet har omtalt i 93. betragtning til den anfægtede forordning, hvorefter visse producenter havde indgået fastprisaftaler med leverandørerne af jernmalm og andre vigtige råvarer, således at disse producenter ikke har været i stand til at udnytte det »meget kraftige fald i disse råmaterialeomkostninger, som indtraf umiddelbart efter undersøgelsesperioden«. Rådet har ikke rejst tvivl om denne påstand i den anfægtede forordning.

89 Rådet har ligeledes i 73. betragtning til den anfægtede forordning påberåbt sig, at EF-erhvervsgrenens prisudsving »følger samme mønster«. Dette »samme mønster« i prisudsvingene fremgår ikke af de økonomiske oplysninger efter undersøgelsesperioden, eftersom EF-erhvervsgrenens priser steg med 18,7%, mens priserne for den kinesiske eksport i samme periode steg med mere end 35% (52. og 53. betragtning til den anfægtede forordning). Endvidere er forskellen mellem EF-erhvervsgrenens salgspriser og priserne på import fra Kina reduceret væsentligt fra 476 EUR/t i undersøgelsesperioden til 448 EUR/t i perioden efter undersøgelsesperioden. I procent af EF-erhvervsgrenens salgspris er denne prisforskel således gået fra 40% i undersøgelsesperioden til 30% i perioden efter undersøgelsesperioden.

90 Selv om det forudsættes, at prisstigningen på den pågældende vare for perioden efter undersøgelsesperioden kan forklares ved en stigning i priserne på råvarer og i energiomkostninger, kan dette forhold under alle omstændigheder ikke understøtte de konklusioner, som Kommissionen har draget i 123. betragtning til den midlertidige forordning vedrørende den negative indvirkning af »meget lave« priser på import fra Kina på EF-erhvervsgrenens priser og mængder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at et af kriterierne for at fastslå, at der foreligger en trussel om skade, er, om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne »i væsentlig grad trykkes«, eller at »prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres« (grundforordningens artikel 3, stk. 9). Under hensyn til oplysningerne efter undersøgelsesperioden fremgår det ikke af de faktiske forhold i nærværende sag, at kriteriet fastsat i grundforordningen kan anses for opfyldt. Hvad angår den faldende tendens forårsaget af de »meget lave« priser med hensyn til EF-erhvervsgrenens mængde,

som Kommissionen har fremført i 123. betragtning til den midlertidige forordning, skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenens markedsandel i perioden efter undersøgelsesperioden kun er faldet med 0,1 procentpoint.

91 Det skal endelig fastslås, at ud af de fire faktorer, der er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 9, vedrørende analysen af en trussel om skade, anses en faktor for ikke-afgørende (lagerbeholdningen), to faktorer udviser uoverensstemmelser mellem Kommissionens prognoser, som Rådet har bekræftet i den anfægtede forordning, og de relevante oplysninger om perioden efter undersøgelsesperioden (importmængden og importpriserne) og en faktor (eksportørens kapacitet og risikoen for omdirigering af eksporten) er mangelfuld hvad angår de relevante forhold, der skal tages hensyn til. Disse uoverensstemmelser og mangler skal ses i sammenhæng med de krav, der er fastsat i grundforordningen, hvorefter truslen om skade skal baseres »på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder«, og hvorefter den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, »klart [skal] kunne forudses og være umiddelbart forestående«.

92 Under hensyn til alle disse omstændigheder, og eftersom det som led i det første klagepunkt er fastslået, at Rådet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, skal det fastslås, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 9, ved i nærværende sag at finde, at der forelå en trussel om skade. Følgelig har Rådet ligeledes tilsidesat grundforordningens artikel 9, stk. 4, ved at pålægge en endelig antidumpingtold på eksport af de varer, som sagsøgeren fremstiller, og ved at opkræve den midlertidige told, der var pålagt denne eksport.

93 Følgelig skal sagsøgerens tredje anbringendes første led tages til følge. Eftersom den anfægtede forordning var støttet på en konstatering af en trussel om skade, og Rådet har begået en fejl i denne henseende, annulleres denne forordning, for så vidt som den pålægger antidumpingtold på eksport af de varer, som sagsøgeren fremstiller, og opkræver den midlertidige told, som var pålagt denne eksport, uden at det er nødvendigt at undersøge tredje anbringendes andet led og de øvrige anbringender fremsat til støtte for søgsmålet.

Sagens omkostninger

94 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

95 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer de institutioner, der er indtrådt i en sag, endvidere deres egne omkostninger. Kommissionen, der er indtrådt i sagen til støtte for Rådet, bør derfor bære sine egne omkostninger.

96 Endelig bærer de intervenerende virksomheder deres egne omkostninger i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

1) **Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den pålægger antidumpingtold på eksport af de varer, som Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd fremstiller, og opkræver den midlertidige told, som var pålagt denne eksport.**

2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Hubei Xinyegang Steel Co.'s omkostninger.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

4) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH og Železiarne Podbrezová a.s. bærer deres egne omkostninger.

Forwood Dehousse Schwarcz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. januar 2014.

Underskrifter